

Bij de presentatie van **De weinigen** van Lucas Hirsch op 10 februari 2019 in Athenaeum Boekhandel Haarlem.

‘Truth is stranger than fiction, but it is because fiction is obliged to stick to possibilities; Truth isn’t’. Dit citaat van Mark Twain is een kleine waarschuwing van Lucas Hirsch aan de lezer. Daaraan vooraf gaat de disclaimer: ‘Alle overeenkomsten tussen bestaande personen, personages, bedrijven, bedrijfsnamen en gebeurtenissen in dit boek berusten op louter toeval. Niets in dit boek is waar gebeurd, maar het had wel gebeurd kunnen zijn.’ Vooral die laatste woorden maken nieuwsgierig. Het had wel gebeurd kúnnen zijn... Hebben we hier te maken met feit of fictie of een mix daarvan? Lucas Hirsch schrijft met kennis van zaken; let wel, het gaat hier om de wereld van het grote geld, de banken en beurzen. Is deze roman daarmee wellicht een sleutelroman?

De roman is immers de ideale vorm om te kunnen zeggen, dus schrijven, wat je wilt. Het is fictie. Maar dan wel fictie die in dit geval de waarheid blootlegt van een grimmige wereld waarmee we al een zeer lange tijd te maken hebben. Joris Luyendijk haalde 17 drukken met *Dit kan niet waar zijn*, een boek waarin de wereld van bankiers op journalistieke wijze werd gefileerd. Dat waren feiten, althans dat dacht de verbijsterde lezer van het boek. Lucas Hirsch doet er met **De weinigen**, zijn debuutroman, nog een schepje bovenop, een op Amerikaanse leest en dus met vaart geschreven boek. Hij maakt duidelijk dat wat Luyendijk kreeg datgene was wat de financiële wereld aan hem kwijt wilde. Maar dat was lang niet alles.

Jonas Staal, een Intelligence Officer op de afdeling Corporate Security bij een grote Nederlandse bank, komt vanwege een overname in zwaar weer terecht. Hij doet onderzoek naar Russische oligarchen, terrorisme financiering, fraude etc. en ontdekt een schimmige kant van de bancaire sector waar niets is wat het lijkt. Lucas Hirsch besteedt de nodige aandacht aan het verleden van zijn hoofdpersonage. Jonas is in een gespreid bedje geboren, gaat als vanzelfsprekend studeren, bouwt tijdens die studie een ‘old boys network’ op en alles wijst erop dat niets een succesvolle carrière in de weg kan staan.

Dan verschijnt Martin Tienstra, een nukkige ex-rechercheur, in het verhaal die hem constant in de wielen probeert te rijden. Wanneer deze voormalige collega, na de splitsing van de bank zijn manager wordt, is al snel de spanning te snijden. Jonas maakt een cruciale fout wanneer hij tijdens een onderzoek geconfronteerd wordt met een oude corpsvriend. En om het hem nog moeilijker te maken staat zijn huwelijk tegelijkertijd op instorten. Een escapade met een stagiaire tijdens een bedrijfsuitje in Giethoorn heeft verstrekkende gevolgen. Confrontaties blijven dan ook niet uit.

Bijzonder aan deze 'pageturner', want dat is **De weinigen**, is de helderheid. Geen moment is het nodig je in de wereld van banken en beurzen te verdiepen. Hirsch schrijft precies genoeg om duidelijk te maken wat er speelt en hoezeer zijn personage Jonas Staal zich daarvan bewust is. Hij weet immers alles van de waarheid áchter de waarheid en de effecten van 'fake news'. Maar wie valt er nog te vertrouwen en hoe paranoia word je als je in een wereld werkt waar slechts ego en ambitie ertoe doen? Hoe blijf je overeind als je zelfs jezelf niet meer kunt vertrouwen?

Lucas Hirsch zoekt naar antwoorden in **De weinigen**. Als begenadigd dichter kent hij de kracht van het woord en gebruikt die dan ook ten volle. Waar menig dichter met moeite een verhaal schrijft, start Hirsch meteen met een schijnbaar moeiteloos geschreven en indrukwekkende roman. Als uitgevers hopen we dat er meer proza van zijn hand mag volgen.